Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 71 163 van 30 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 6 juli 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 28 april 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat B. DESSIN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam een eerste maal in België aan in 2001. Hij diende twee asielaanvragen in die resulteerde in negatieve beslissingen van de asielinstanties. Hij probeerde ook ettelijke malen tevergeefs om zijn verblijfstoestand te regulariseren.

1.2. Op 28 maart 2007 werd verzoeker gerepatrieerd naar Kosovo.

1.3. Op 27 januari 2009 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.4. Op 20 augustus 2010 werd de in punt 1.3. bedoelde aanvraag ontvankelijk verklaard.

1.5. Op 28 april 2011 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de in punt 1.3. bedoelde aanvraag ongegrond. Deze beslissing wordt betekend op 6 juni 2011 en vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 20.08.2010, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Uit het medisch advies van de arts-attaché (waarvan kopie in envelope in bijlage) blijkt het volgende: De zieke lijdt niet op zodanige wijze aan een aandoening dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen bestaan in het herkomstland nl. opvolging door een huisarts of een specialist en beschikbaarheid van de nodige medicijnen. Betrokkene is niet arbeidsongeschikt. Hij kan reizen en heeft geen nood aan mantelzorg. Vanuit medisch standpunt kunnen we mijns inziens dan ook besluiten dat de aandoening, hoewel deze kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederen-de behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar is in Kosovo. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.

Dusdanig stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen, zijnde de nodige medicatie en de noodzakelijk opvolging door een specialist, in het herkomstland van betrokkene, zijnde Kosovo. Uit informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat Kosovo niet beschikt over een systeem van sociale zekerheid. Echter, zolang er geen zulk systeem bestaat hoeft men niet werkend te zijn om toegang te krijgen tot de ziektezorg. Het enige criterium is geregistreerd zijn als Kosovaars burger, betrokkene kan dit aantonen met de identiteitskaart die hij bij deze procedure voorlegde .

De kosten voor ziektezorg zijn gratis voor bepaalde groepen van de bevolking. Personen die niet tot een van deze groepen behoren kunnen dankzij de Ministeries van Gezondheidszorg en Financiën van een systeem van mede-betaling genieten. Voor primaire gezondheidszorg komt dit neer op een kost van gemiddeld €2, Voor secundaire en tertiaire gezondheidszorg zoals een consultatie bij een specialist is dit gemiddeld €3, wat ook de prijs is per nacht dat men doorbrengt in een hospitaal.' Uit het medisch advies blijkt dat betrokkene niet arbeidsongeschikt is, hij kan dus instaan voor de kosten van de behandeling en opvolging. Verder lijkt het onwaarschijnlijk dat betrokkene helemaal geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben in het land van herkomst bij wie hij terecht kan voor de nodige (financiële) ondersteuning en een (tijdelijk) onderkomen. Betrokkene heeft immers tientallen jaren in Armenië verbleven alvorens naar België te vertrekken.

Derhalve blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.
Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker diende op 10 november 2011 een stuk in bij de Raad, genaamd *"Nota met opmerkingen"* waarin opmerkingen geuit worden over de nota van verweerder.

2.2. De procedure voor de Raad is essentieel schriftelijk (cf. artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet), waarbij de regelgeving uitdrukkelijk de proceduregeschriften bepaalt die in het raam van een geding voor de Raad kunnen/moeten worden ingediend. Te dezen voorziet de Vreemdelingenwet noch het PR RvV in het kader van onderhavig beroep in het indienen van het in punt 2.1 vermelde stuk. Derhalve dient dit stuk uit de debatten te worden geweerd, zoals reeds meegedeeld werd ter terechtzitting.

2.3. In het kader van onderhavig annulatieberoep kan verzoeker alleszins niet dienstig, onder het mom van een antwoord op de nota met opmerkingen van verwerende partij, zijn in punt 1.3. vermelde aanvraag om verblijfsmachtiging gaan uitbreiden met nieuwe argumenten en een nieuw medisch getuigschrift.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel werpt verzoeker de schending op *"van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet in samenhang met artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM)".* Verzoeker werpt tevens de schending op van de materiële motiveringsplicht, het redelijkheids-en zorgvuldigheidsbeginsel "*als algemene beginselen van behoorlijk bestuur."*

Verzoeker betoogt als volgt:

"Doordat de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing aflevert waarbij het verzoek om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond verklaard wordt omdat verzoeker niet op zodanige wijze zou lijden aan een aandoening dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen zouden bestaan in het herkomstland, nl. opvolging door een huisarts of een specialist en beschikbaarheid van de nodige medicijnen terwijl deze conclusie voortspruit uit een foutieve lezing van de beschikbare medische informatie.
Verwerende partij motiveerde haar beslissing als volgt: > "Reden(en):

(…)

Terwijl artikel 9ter §1 van de Vreemdelingenwet als volgt luidt:
" De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.
De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België. De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft. Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.
De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.- eigen onderstrepen-"
Terwijl artikel 3 van het EVRM bepaalt dat niemand mag worden onderworpen aan folteringen noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen.
Terwijl de materiële motiveringsplicht inhoudt dat de overheid bij het nemen van een beslissing dient uit te gaan van de juiste feitelijke gegevens die zij correct dient te beoordelen.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijke toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen. (RvS 20 mei 2010, nr. 43652)
Dat na lezing van de bestreden beslissing blijkt dat Dienst Vreemdelingenzaken niet van de juiste feitelijke gegevens is uitgegaan en in onredelijkheid tot haar besluit gekomen is.
Dat verzoeker diens land van herkomst diende te ontvluchten ingevolge de Joegoslavische oorlog en de gevolgen daarvan voor hemzelf en diens familie. Hij behoort tot de Servische minderheid in Kosovo, wier situatie nog steeds erg precair is. Het oorlogsverleden van de regio heeft verzoeker getekend en noopt hem nog steeds tot voorzichtigheid. Verzoeker voelt zich als Serviër in Kosovo geenszins welkom en leeft er voortdurend in angst omwille van de onveiligheid en de niet afgehouden spanning die er heerst. De kortstondige terugkeer van verzoeker naar Kosovo in 2007 ingevolge de gedwongen repatriëring hebben diens gevoelens bevestigd. Hij poogde dan ook onmiddellijk om op een legale wijze met een visum naar België terug te keren, doch dit werd hem geweigerd. Verzoeker lijdt aan post-traumatisch stresssyndroom, gepaard gaande met een ernstige depressie ten gevolge van de Balkan-oorlog.
Gezien deze ernstige medische problematiek verzocht hij dan ook om een verblijfsmachtiging op grond van medische redenen dd. 27.01.2009. (zie stuk 2)
Dat verwerende partij erkent dat verzoeker lijdt aan een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, doch hem alsnog wenst terug te sturen naar diens land van herkomst, alwaar verzoeker het PTSS ontwikkelde n.a.v. de ernstig stressgevende situaties waaraan hij in Kosovo werd blootgesteld.
Dat het uiteraard voor zich spreekt dat verzoeker bezwaarlijk kan teruggestuurd worden naar diens land van herkomst omdat juist de ervaringen en leefomstandigheden aldaar de oorzaak uitmaken van het trauma waar hij lijdt. De symptomen waarmee verzoeker te kampen heeft zijn herbeleving (nacht-merries/ flashbacks), vermijding van herinneringen of emotionele uitschakeling ervan, ernstige prikkel-baarheid en slaapstoornissen, extreme spanning als gevolg van bepaalde prikkels, irritatie en hevige schrikreacties. Het moge duidelijk zijn dat bij een terugkeer naar Kosovo deze symptomen nog meer aangewakkerd zullen worden. Hij zal er immers continu geconfronteerd worden met pijnlijke herinneringen. Een verbetering of genezing van diens aandoening is in die omstandigheden volkomen uitgesloten.
Dat uit de bestreden beslissing geenszins blijkt dat verwerende partij ook maar enigszins rekening gehouden heeft met voormeld aspect bij het nemen van haar beslissing, terwijl het nochtans duidelijk aangegeven was in het verzoekschrift dd. 27.01.2009. Er wordt niet gemotiveerd hoe verwerende partij het herstel van verzoeker ziet bij terugkeer naar het land alwaar hij de traumatische ervaringen opliep die de aanzet vormen van diens ziekte.
Dat verder de vaststelling van verwerende partij dat de noodzakelijke medische zorgen bestaan in het herkomstland, nl. opvolging door een huisarts of specialist en beschikbaarheid van de nodige medicijnen, geenszins strookt met de werkelijkheid. Wel integendeel, na lezing van de bestreden beslissing kan verzoeker enkel vaststellen dat verwerende partij de zaken volkomen uit de context rukt. Zij baseert zich immers vooral op de "Country Sheet Kosovo van januari 2011' zoals opgesteld door Caritas International. Bij lezing van de Country Sheet komt verzoeker tot een geheel andere vaststelling dan verwerende partij. (zie stuk 5)
Dat uit de Country Sheet van Kosovo blijkt dat de gezondheidssector aldaar blijft kampen met talrijke problemen die hoofdzakelijk te wijten zijn aan een tekort aan geschikte professionele gezondheids-werkers, aan een slechte planning en inefficiënt management van de gezondheidsdiensten, aan verouderde uitrustingen en onvoldoende bevoorrading van medicijnen. Deze tekorten hebben een negatieve invloed op de gezondheidstoestand van de Kosovaarse bevolking in het algemeen. Het rapport stelt letterlijk dat voor de opmaak ervan informatie verzameld werd vanuit verschillende bronnen, die voorbijgestreefd of onnauwkeurig kunnen zijn, en waardoor de informatie in het rapport uiterst voorzichtig behandeld moet worden! Desalniettemin wordt aangenomen dat Kosovo de slechte gezondheidssituatie in Zuidoost-Europa heeft.[3] Verwerende partij haalde bijgevolg haar informatie grotendeels uit een document dat zelf beaamt niet nauwkeurig te zijn en geen betrouwbare bronnen te hebben... De beslissing is bijgevolg gestoeld op bevindingen die met de grootste voorzichtigheid dienen behandeld te worden, doch daar wordt geen enkele melding van gemaakt in de bestreden beslissing.
Dat bovendien het rapport volkomen verkeerd gelezen werd door verwerende partij, lees er werd enkel uitgehaald wat nuttig was om het verzoek om verblijfsmachtiging ongegrond te verklaren. Vele Kosovaarse burgers hebben traumatische ervaringen opgelopen- van gevangenneming, foltering, moord van een familielid, seksuele uitbuiting tot afzondering van de familie, wat resulteert in een hoog cijfer van PTSS (22%), zo blijkt uit de Country Sheet. In tegenstelling tot wat verwerende partij beweert blijft

Kosovo's gezondheidssector een reden uitmaken tot ernstige bezorgdheid. De geestelijke gezondheidszorg is veranderd in de richting van een gedecentraliseerd, gedesinstitutionaliseerd model, dat focust op een geestelijke gezondheidszorg op communautaire basis. Het rapport stelt letterlijk dat de geestelijke gezondheidszorg helemaal niet in staat is om een antwoord te bieden aan de noden van de bevolking.[4]
Dat er heel weinig financiering van de gezondheidssector is en in het bijzonder van de diensten voor geestelijke gezondheidszorg. Het budget voor geestelijke gezondheidszorg neemt minder dan 3% van het totale gezondheidsbudget in (twee keer minder dan de WHO aanbevelingen). Bijgevolg kunnen vele diensten voor geestelijke gezondheidszorg niet efficiënt werken omdat de nodige professionelen niet kunnen aangeworven worden. De complexe psychologische gevolgen van oorlogstrauma's is een supplementaire moeilijkheid voor de verder ontwikkeling van de diensten van geestelijke gezondheidszorg in Kosovo. Verder is er een groot overwicht aan Posttraumatische Ziekten- PTSD (22%), van emotionele ontreddering (43,6%) en depressie (41,8%) in de bevolkingslaag van 15 jaar en ouder. De toename van zelfdodingen in Kosovo (2,93/100.000) is eveneens een ernstige indicator voor de ontoereikendheid van de diensten voor geestelijke gezondheidszorg. Er werken in de publieke diensten voor geestelijke gezondheidszorg slechts 38 psychiaters en 9 psychologen voor de totale bevolking van Kosovo, dat op 2 á 2,5 miljoen wordt geschat![5]
Dat er gezien het bovenstaande bijgevolg de grootste vraagtekens geplaatst kunnen worden bij de beschikbaarheid en toegankelijkheid van een gepaste behandeling in Kosovo voor verzoeker.
Dat bovendien verwerende partij verkeerdelijk de conclusie getrokken heeft uit de Country Sheet Kosovo dat de gepaste behandeling voor verzoeker, als deze al voor handen zou zijn in Kosovo, toegankelijk is. Uit de Country Sheet blijkt dat inderdaad het enige ontvankelijkheidscriterium tot de gezondheidszorg de burgerregistratie in Kosovo is. Dit is te wijten aan het feit dat Kosovo geen verzekeringssysteem heeft voor de gezondheid en gefinancierd wordt door de Kosovaarse Regering. Verwerende partij vergeet er echter bij te vermelden dat het totale gezondheidsbudget uit het Geconsolideerd Budget van Kosovo komt, dat meestal zeer laag is en verre van voldoende om de gezondheidsnoden van de bevolking op te vangen! Het grootste deel van het budget is bestemd voor de lonen van de gezondheidswerkers. Zelfs al heeft verzoeker theoretisch recht om verzorgd te worden mits betaling van slechts een co-honorarium, uit de informatie blijkt duidelijk dat dit in de praktijk een illusie is wegens gebrek aan middelen.
Dat de Country Sheet besluit dat de situatie in de gezondheidssector in werkelijkheid ontmoedigend is. Patiënten betalen meesten hun medicijnen uit hun eigen zak, met inbegrip van de medicijnen uit de lijst van basismedicijnen die eigenlijk gratis zouden moeten aangeboden worden door het Ministerie van Gezondheid! De bevoorrading is immers meestal ontoereikend, de patiënten moeten die in privéapotheken gaan zoeken en ze zelf betalen. Om gezondheidszorgen te krijgen in de hospitalen, moeten de patiënten dikwijls aan de professionelen steekpenningen geven, waarvan het bedrag veel hoger ligt dan hun maandloon. Als een persoon die steekpenningen niet kan betalen, komt hij op een wachtlijst — soms maandenlang.[?]
Dat verwerende partij zich duidelijk beperkt heeft tot wat theoretisch gezien mogelijk is in Kosovo, doch geen enkele rekening heeft gehouden met de realiteit die verre van de theorie af staat. Er kan geenszins uit de bestreden beslissing afgeleid worden dat er rekening gehouden werd met voormelde feitelijke situatie in Kosovo, nl. gebrek aan beschikbare voorzieningen en gebrek aan toegankelijkheid. Uit het bovenstaande kan enkel afgeleid worden dat de noodzakelijke medische zorgen voor verzoeker in diens land van herkomst allesbehalve voor handen zijn, laat staan toegankelijk zijn.
Dat een weigering van verblijf in hoofde van verzoeker ernstige gezondheidsrisico's met zich meebrengt. De bestreden beslissing houdt immers in dat verzoeker, die lijdt aan levensbedreigende gezondheidsproblemen — hetgeen erkend wordt door verwerende partij!-niet langer kan genieten van gepaste medische zorgverstrekking. De noodzakelijke medische zorgen zijn immers niet beschikbaar in diens land van herkomst, als gevolg waarvan zijn leven in gevaar komt. Dit kan ongetwijfeld beschouwd worden als een onmenselijke en vernederende behandeling. Dit wordt bevestigd in de rechtspraak waar een gebrek aan medische verzorging ten aanzien van een persoon die ernstig ziek is beschouwd wordt als een behandeling die strijdig is met artikel 3 van het EVRM. Artikel 3 van het EVRM heeft een absoluut karakter en kent geen uitzonderingen.
Dat verzoeker bovendien wenst te verwijzen naar arrest nr. 57 573 zoals gewezen door Uw Raad in een quasi-identieke zaak waarbij de bestreden beslissing van Dienst Vreemdelingenzaken vernietigd werd. (zie stuk 6) In voormelde zaak wordt nog verwezen naar het rapport 'Kosovo: Etats des soins de santé-Mise à jour- juin 2007' waarin nogmaals bevestigd wordt dat de voorzieningen in Kosovo volstrekt ontoereikend zijn voor de talrijke patiënten. Het spreekt voor zich dat, gezien het ziektebeeld van verzoeker, het een absolute voorwaarde is dat hij terug kan keren naar een stabiele omgeving, hetgeen geenszins het geval is in casu.
Dat tenslotte in de bestreden beslissing clichématig gesteld wordt dat het onwaarschijnlijk lijkt dat betrokkene helemaal geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben in diens land van herkomst

bij wie hij terecht kan voor de nodige (financiële) ondersteuning en een (tijdelijk) onderkomen. Verzoeker heeft diens land, Kosovo — en niet Armenië zoals verkeerdelijk gesteld in de bestreden beslissing- al een ruime tien jaren geleden verlaten. Diens twee zussen, (H.) en (D.H.), verblijven tevens sinds geruime tijd in België. De ouders van verzoeker zijn overleden, het spreekt dan ook voor zich dat hij na tien jaar weggeweest te zijn, weinig of niemand meer kent in Kosovo. Er blijkt geenszins uit de bestreden beslissing dat er onderzocht werd of er daadwerkelijk ondersteuning is voor verzoeker in diens land van herkomst.
Overeenkomstig het zorgvuldigheidsbeginsel dient de gemachtigde van de Staatssecretaris zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411) Het respect voor het zorgvuldigheids-beginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.
Dat verwerende partij met voormelde handelswijze tevens het zorgvuldigheidsbeginsel miskent. De bestreden beslissing werd duidelijk niet op een zorgvuldige wijze voorbereid en gestoeld op een correcte feitenvinding. Uit de Country Sheet van Kosovo blijkt immers dat de informatie waarop verwerende partij zich gebaseerd heeft bij het nemen van de bestreden beslissing geenszins correct overgenomen of geïnterpreteerd werd. Er wordt een foutief beeld geschetst van de situatie inzake geestelijke gezondheidszorg in Kosovo.
De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Er is een schending van het redelijkheids-beginsel als men voor een beslissing staat waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is.
Dat gezien het bovenvermelde de bestreden beslissing tevens een manifeste schending uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel. Het is werkelijk onbegrijpelijk hoe verwerende partij op basis van de voorgelegde informatie m.b.t. de gebrekkige voorzieningen van geestelijke gezondheidszorg en de zeer beperkte toegang ertoe tot de bestreden beslissing is kunnen komen. Het enige middel is bijgevolg ernstig."

3.2. Verwerende partij repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen:

"*Eerste en enige middel: Schending van artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980, van artikel 3 EVRM, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.*
Verzoekende partij werpt op dat de verwerende partij niet van de juiste feitelijke gegevens is uitgegaan en in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen. Verzoeker werpt op dat hij als Servische minderheid in Kosovo geen adequate behandeling zal krijgen in Kosovo. Indien de noodzakelijke medische zorgen er al voorhanden zouden zijn, dan zijn medische zorgen er in de praktijk niet toegankelijk.
De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de thans bestreden beslissing deze is, dd. 28 april 2011, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980, ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.
In artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 wordt het volgende bepaald:
"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.
De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De appreciatie van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.(m)°
Zoals blijkt uit voornoemd artikel moet de ambtenaar-geneesheer op basis van de door verzoeker overgemaakte medische stukken oordelen of de aangehaalde ziekte een reëel risico inhoudt voor het leven of fysieke integriteit van verzoeker of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land van verblijf. De appreciatie van dat risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land van verblijft komt toe aan de ambtenaar-geneesheer.
Uit het advies van de ambtenaar-geneesheer dd. 20 april 2011 blijkt dat het door de verzoekende partij overgemaakte attest grondig onderzocht werd, m.n. het medisch attest dd. 23 december 2008 waaruit blijkt dat verzoeker aan PTSS lijdt, nooit gehospitaliseerd werd, in staat is om te werken, medicatie neemt en wordt opgevolgd door de huisarts.

Verder werd er in concreto nagegaan of de medische opvolging voor de aangehaalde medische aandoening mogelijk is in Kosovo.
De ambtenaar-geneesheer oordeelde dat, hoewel de door verzoeker aangehaalde medische problematiek beschouwd kan worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, er in casu geen reëel risico is op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien de behandeling en opvolging beschikbaar zijn in Kosovo.
De ambtenaar-geneesheer verwijst voor de behandelings- en opvolgingsmogelijkheden in het herkomstland naar een website van het ministerie van volksgezondheid van Kosovo, naar een website waaruit blijkt dat psychiatrische opvolging en begeleiding door een huisarts beschikbaar zijn en naar een website health statistics Kosovo 2009.
Het is op dit advies dat de thans bestreden beslissing is gebaseerd.
In de bestreden beslissing werd er door de verwerende partij verder eveneens nagegaan of de medische zorgen voor verzoeker toegankelijk zijn in Kosovo, wat wel degelijk het geval is.
Er werd in de bestreden beslissing hieromtrent uitvoerig gemotiveerd en de stukken waarnaar wordt verwezen bevinden zich in het administratieve dossier.
Dit alles in overweging genomen, werd er geoordeeld dat er geen bewijs aanwezig is dat een terugkeer naar het land van herkomst een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/38/EG, noch op artikel 3 EVRM.
Uit de bestreden beslissing blijkt dat de door verzoeker aangehaalde medische problematiek in Kosovo kan worden behandeld en opgevolgd en dat verzoeker toegang heeft tot medische zorgen in Kosovo. Verzoeker betwist deze stelling, doch slaagt er niet in de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.
Uit niets dat verzoeker aanbrengt blijkt dat hij geen toegang kan hebben tot de gezondheidszorgen in zijn land of er de nodige behandeling niet zou kunnen krijgen.
Hij verwijst naar een gebrek aan psychiaters en psychologen in verhouding met het grote aantal mensen die in Kosovo aan PTSS en depressie lijden, doch uit zijn medisch attest blijkt dat hij medicatie neemt en opgevolgd wordt door een huisarts.
De loutere vaststelling dat de Kosovaarse gezondheidszorg niet aan dezelfde standaarden zou voldoen dan de Belgische, kan geen afbreuk doen aan wat voorafgaat, temeer dit de mogelijkheid tot het voorhanden zijn van een adequate en toegankelijke medische behandeling niet in de weg staat.
Er is dan ook geen bewijs aanwezig dat verzoeker niet kan terugkeren naar Kosovo of dat de beslissing een schending zou uitmaken van artikel 3 EVRM.
Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 E.V.R.M. Een eventualiteit dat artikel 3 E.V.R.M. kan worden geschonden volstaat op zich niet (R.v.St., nr. 105.233 van 27 maart 2002; R.v.St., nr. 105.262 van 28 maart 2002; R.v.St., nr. 104.674 van 14 maart 2002; R.v.St., nr. 120.961 van 25 juni 2003; R.v.St., nr. 123.977 van 8 oktober 2003).
Verzoeker maakt een schending van artikel 3 EVRM niet aannemelijk.
De verwerende partij heeft in casu, gelet op de informatie zoals deze blijkt uit het administratief dossier en het advies van de ambtenaar-geneesheer, geheel terecht beslist dat verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond is.
"De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is, wat in casu niet het geval is. Mede gelet op de analyse van het tweede middel zie hierna, blijkt dat verzoeker met zijn betoog op generlei wijze een schending van het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel als toepassing hiervan aannemelijk maakt." (R.v.V. nr. 24.638 van 17 maart 2009) Het eerste en enige middel is niet gegrond."

3.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

3.4. Eerste kernpunt van verzoekers betoog vormt de stelling dat hij bezwaarlijk kan teruggestuurd worden naar zijn land van herkomst *"omdat juist de ervaringen en leefomstandigheden aldaar de oorzaak uitmaken van het trauma waar(aan) hij lijdt*" en dat bij een terugkeer de symptomen waarmee hij te kampen heeft "*nog meer aangewakkerd zullen worden.*" Volgens verzoeker heeft de verwerende partij met voormeld aspect geen rekening gehouden "*terwijl het nochtans duidelijk aangegeven was in het verzoekschrift dd. 27.01.2009."*

3.5. De in punt 1.3. bedoelde aanvraag om verblijfsmachtiging bevindt zich in het administratief dossier. Hieruit blijkt dat verzoeker het volgende had ingeroepen: "*Om nu paal en perk te stellen aan zijn illegale situatie wenst verzoeker beroep te doen op artikel 9ter van de Vreemdelingenwet om alzo zijn verblijf te kunnen legaliseren en dit op basis van zijn medische redenen. Verzoeker kampt namelijk met ernstige gezondheidsproblemen. De heer P. lijdt aan posttraumatisch stress syndroom, gepaard met depressie ten gevolge van de Balkan oorlog. Momenteel wordt verzoeker opgevolgd 'door Dr. L. en neemt hij aangepaste medicatie. Een regelmatige opvolging door een huisarts is noodzakelijk. De behandeling kan verschillende jaren duren. Een regularisatie van het verblijf van verzoeker zou een alternatief zijn voor de medische behandeling verklaart Dr. L.. Verzoeker heeft namelijk suïcide neigingen omwille van zijn aanhoudende sociale onzekerheid. Volgens Dr. L. is een terugkeer naar verzoekers land uitgesloten gezien de weinige voorzieningen die ze aldaar hebben. Daarbij is de gezondheidszorg in het land van herkomst slecht en onbetaalbaar. Dat verzoeker om deze redenen zich wenst te beroepen op art. 9ter Vreemdelingenwet."*

Hieruit blijkt dus dat verzoekers in punt 3.4. weergegeven betoog feitelijke grondslag mist. Verwerende partij kan niet verweten worden geen rekening gehouden te hebben met of nagelaten gemotiveerd te hebben aangaande elementen die niet opgeworpen werden in de in punt 1.3. bedoelde aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen.

3.6. Tweede kernpunt in verzoekers betoog is zijn stelling dat de vaststellingen van verwerende partij dat de noodzakelijke medische zorgen bestaan in het herkomstland, nl. opvolging door een huisarts of specialist en beschikbaarheid van de nodige medicijnen, en dat deze toegankelijk zijn voor verzoeker, geenszins stroken met de werkelijkheid. Verzoeker komt bij lezing van de "*Country Sheet Kosovo van januari 2011"* opgesteld door Caritas International waarop de bestreden beslissing steunt "*tot een geheel andere vaststelling dan de verwerende partij."* Meer bepaald leest verzoeker in het voormeld rapport samengevat dat de gezondheidssector in Kosovo blijft kampen met talrijke problemen die een negatieve invloed hebben op de gezondheidstoestand van de Kosovaarse bevolking in het algemeen die het slechtst is van Zuidoost-Europa, dat veel Kosovaarse burgers lijden aan PTSS, dat het totale gezondheidsbudget in Kosovo laag is en dat de geestelijke gezondheidszorg, die ook kampt met een laag budget waardoor er niet veel professionelen kunnen aangeworven worden, helemaal niet in staat is om een antwoord te bieden aan de noden van de bevolking die meestal de medicijnen uit eigen zak dient te betalen. Verder blijkt volgens verzoeker uit het rapport zelf dat de bronnen waarop het steunt niet betrouwbaar zijn. Volgens verzoeker heeft de verwerende partij uit voormeld rapport enkel aangehaald *"wat nuttig was om het verzoek om verblijfsmachtiging ongegrond te verklaren"* en heeft zij "*zich duidelijk beperkt tot theoretisch gezien mogelijk is,doch geen enkele rekening gehouden heeft met de realiteit die verre van de theorie afstaat."*

3.7. De Raad dient op te merken dat van verwerende partij niet kan verwacht worden dat ze bij het treffen van een beslissing aangaande verzoekers aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen een algemene doorlichting dient te maken van de Kosovaarse gezondheidszorg. Uit het advies van de arts-adviseur van 20 april 2011 met betrekking tot het door verzoeker overgemaakte medisch attest van 23 december 2008, opgesteld door dr. I., waarop de bestreden beslissing steunt en dat verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift, blijkt dat verzoeker nooit gehospitaliseerd is geweest, medicatie neemt voor zijn aandoening en opgevolgd wordt door een huisarts. De arts-adviseur heeft dan opgezocht of de benodigde psychofarmaca voor verzoekers aandoening alsook begeleiding door een huisarts en (mogelijke) psychiatrische opvolging beschikbaar zijn in Kosovo en besluit op een gedetailleerde wijze, waarbij hij verwijst naar diverse websites, dat ze beschikbaar zijn. In de bestreden beslissing werd dan verwijzend naar voormeld advies vastgesteld dat de "*noodzakelijke medische zorgen bestaan in het herkomstland, nl. opvolging door een huisarts of een specialist en beschikbaar-*

heid van de nodige medicijnen." Voormelde vaststelling wordt dus niet gepuurd uit de algemene door verzoeker bekritiseerde Caritas landenfiche Kosovo van januari 2010 maar uit gespecialiseerde web-sites waar verzoeker niets tegen inbrengt.

3.8. Voor wat betreft de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen dient de Raad op te merken dat verzoeker met zijn lezing van de Caritas landenfiche Kosovo van januari 2010 de bestreden beslissing niet aan het wankelen kan brengen aangezien ze niet alleen steunt op informatie aangaande de toegankelijkheid in het algemeen van de benodigde medische zorgen in Kosovo die gepuurd werd uit voormelde landenfiche maar ook rekening houdt met de omstandigheden die eigen zijn aan verzoeker, met name de vaststellingen dat *"Uit het medisch advies blijkt dat betrokkene niet arbeidsongeschikt is, hij kan dus instaan voor de kosten van de behandeling en opvolging. Verder lijkt het onwaarschijnlijk dat betrokkene helemaal geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben in het land van herkomst bij wie hij terecht kan voor de nodige (financiële) ondersteuning en een (tijdelijk) onderkomen. Betrokkene heeft immers tientallen jaren in Armenië (lees Kosovo) verbleven alvorens naar België te vertrekken."* Verzoeker betwist de vaststelling niet in de bestreden beslissing dat hij arbeidsgeschikt is en dus zelf "*kan (…) instaan voor de kosten van de behandeling en opvolging."* De motivering in de bestreden beslissing aangaande het bestaan van "*familie, vrienden of kennissen"* bestempelt verzoeker als *"clichématig*", hij verwijst naar twee zussen die in België vertoeven en poneert dat zijn ouders overleden zijn en dat het "*dan ook voor zich spreekt dat hij na tien jaar weggeweest te zijn, weinig of niemand meer kent in Kosovo*" maar hiermee kan hij de desbetreffende motivering in de bestreden beslissing niet onderuit halen, te meer daar zijn betoog dat hij Kosovo "*al een ruime tien jaren geleden verlaten (heeft*)" feitelijke grondslag mist aangezien uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in 2007 gerepatrieerd werd naar Kosovo, wat verzoeker ook zelf stelt in zijn verzoekschrift. Het is aan verzoeker die in het kader van artikel 9 ter, §1, van de Vreemdelingenwet alle "*nuttige inlichtingen dient over te maken"* om in zijn in punt 1.3. bedoelde aanvraag om verblijfsmachtiging aan te geven wat de familiale en sociale omkadering is in het land van oorsprong en dat ze niet voldoende is. Het is niet aan de verwerende partij om dienaangaande een onderzoek ten behoeve van verzoeker te voeren. Een dergelijke ambtshalve onderzoeksplicht voor de verwerende partij kan alleszins niet afgeleid worden uit artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

3.9. Rekening houdend met het voormelde kan verzoeker niet dienstig opwerpen dat de bestreden beslissing een schending met zich meebrengt van artikel 3 EVRM aangezien hij niet aantoont dat de noodzakelijk medische zorgen niet beschikbaar zijn in het land van oorsprong waaraan hij de stelling verbindt dat zijn leven in gevaar komt. Hier kan nog aan toegevoegd worden dat artikel 3 van het EVRM niet het recht verzekert op de kwalitatief meest hoogstaande medische behandeling of vereist dat de gezondheidszorg in het land van oorsprong aan dezelfde standaarden voldoet als de Belgische gezondheidzorg.

3.10. Verzoeker kan ten slotte te dezen niet dienstig verwijzen naar arrest nr. 57 573 van de Raad dat steunt op de vaststelling dat *" (…) de door de verwerende partij geconsulteerde arts de mogelijkheid tot terugkeer van de verzoekende partij hoe dan ook heeft verbonden aan de voorwaarde dat de verzoekende partij zou terechtkomen in "een stabiele omgeving*. *De verzoekende partij heeft in haar verzoek om tot een verblijf om medische redenen gemachtigd te worden evenwel toegelicht dat zij noch in Kosovo, noch in Montenegro over een stabiele omgeving beschikt."* Deze kwestie doet zich niet voor in onderhavige betwisting. Verzoekers situatie is derhalve niet vergelijkbaar met de situatie van de vreemdeling die aanleiding gegeven heeft tot het voormelde arrest van de Raad.

3.11. De stukken gevoegd bij het verzoekschrift tonen de gegrondheid van het middel niet aan. De stukken 1, 2 en 3 betreffen stukken die betrekking hebben op het gestelde in punt 1, stuk 4 betreft de kosteloze rechtspleging, stuk 5 betreft de landenfiche Kosovo 2010 die hierboven besproken werd, stuk 6 betreft het arrest nr. 57 573 van de Raad dat hierboven besproken werd, stuk 7 betreft een stuk dat verzoekers zus betreft die niet het voorwerp vormt van onderhavige betwisting en de stukken 8 tot en met 10 betreffen het paspoort, rijbewijs en identiteitskaart van verzoeker en hebben geen uitstaans met de bestreden beslissing. De stukken 11 en 12 dateren van na het treffen van de bestreden beslissing. Verwerende partij kan niet verweten worden geen rekening gehouden te hebben met stukken waarvan ze geen kennis kon hebben op het ogenblik dat ze de bestreden beslissing trof en het komt de Raad als annulatierechter niet toe om verzoekers aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen op grond van stukken die voor het eerst aan het verzoekschrift worden toegevoegd te gaan beoordelen in de plaats van de verwerende partij.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend en elf door:

mevr. M. EKKA, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN M. EKKA